

[Mose Hansen.]

linje op denne gang og besætte stillingerne med agronomer.“

Denne henvendelse er underskrevet på Dansk Agronomforenings vegne af Jørgen Pedersen.

Jeg kan helt ud slutte mig til denne udtalelse og skal hertil føje nogle bemærkninger.

Den høje regering lægger, så vidt jeg har forstået, megen vægt på uddannelsen, når henses til vor formåen over for udlandets konkurrence. Derfor vil det for mig at se være det modsatte af, hvad den høje regering tilsigter, hvis der til så vigtige poster som til landbrugsattachéposterne udnævnes folk blandt ansøgerne, som ikke har eksamen som landbrugsuddannede agronomer. Fraviges den hidtil gældende praksis derved, at nogle af stillingerne besættes med ikke-agronomer, vil det betyde en diskriminering af uddannelsesbegrebet, i særlig grad af landbrugsstudiet, hvis nemlig de advancementsmuligheder, der ligger i landbrugsattachéstillingerne, skal fratages agronomerne.

I udtalelsen fra Dansk Agronomforening påpeges det, at statskonsulenternes opgave overvejende er af landøkonomisk art og kun kan bestrides af folk med videregående landøkonomisk uddannelse. Til understregning af dette kan jeg henvisse til en artikel i Ugeskrift for Landmænd nr. 4 af 27. januar 1961, skrevet af statskonsulent A. P. Jacobsen. Statskonsulenten fremhæver i den pågældende artikel, hvad det er for opgaver, der møder og pålægges landbrugsattachéerne, og kommer til den konklusion, at landbrugsattachéen først og fremmest skal være landbrugskyndig med indgående kendskab til praktisk landbrug, altså en veluddannet, alsidig agronom. Landbrugets afsætningsproblemer og den gennemgribende omstilling, som dansk landbrug står over for, kræver, at der i de pågældende stillinger som landbrugsattachéer ansættes folk med en landbrugsuddannelse, der giver dem et indgående kendskab til landbrugets

forhold såvel hjemme som i det pågældende land, for at de kan støtte afsætningen og påvise nye markeder, og gør dem velegnede til at træde i forbindelse bl. a. med agronomer i andre lande. Grundlaget herfor er som tidligere nævnt en alsidig landøkonomisk agronomuddannelse.

I denne forbindelse kan der være anledning til at påpege det ønskelige i, at der ved landbrugsattachéstillingerne i udlandet blev oprettet assistentstillinger for unge agronomer, således at disse på denne måde opøvedes i de opgaver, der hører ind under disse stillinger, og man opnår tillige ved nyansættelse at have ansøgere, som bevidst har uddannet sig med disse stillinger for øje. Her kan der vel også være anledning til at fremdrage, at en af dansk landbrugs stærkeste konkurrenter, Holland, har 30 agronomer med tilhørende kontorpersonale spredt ud over verden; alene i Danmark er der 2 agronomer. Holland kunne på ingen måde tænke sig at ansætte folk i disse stillinger, uden at de havde agronomeksamen. Ved udsendelse af industriattachéer ville man vist heller ikke drømme om at udsende folk, som ikke er uddannet som ingeniører. Til landbrugsattaché må man derfor have agronomer, og jeg håber, den højtærede landbrugsminister deler denne min opfattelse.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg kunne i og for sig svare ganske kort: jeg vil ansætte de bedst egnede til stillingerne, men jeg vil gerne begrunde det lidt mere.

Jeg vil som hovedregel lægge afgørende vægt på, at vore udsendte landbrugsattachéer er i besiddelse af et indgående kendskab til dansk landbrugs produktions- og afsætningsforhold. De 8 statskonsulenter eller landbrugsattachéer, vi har i dag, har foruden en uddannelse ved landbohøjskolen alle erhvervet en videregående uddannelse gennem adskillige års tilknytning til landbrugets faglige og/eller erhvervsmæssige organisationer. Nogle har tillige en erhvervsøkonomisk uddannelse gennem deltagelse i